

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Strasser Tibor ügyvéd által képviselt M. I.-né felperesnek a Közép-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal alperes ellen telep működése tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében - amelybe a felperes pernyertessége érdekében a személyesen eljáró M. I., az alperes pernyertessége érdekében a dr.Mécs László Szilárd ügyvéd által képviselt B. L. beavatkozott - a Pest Megyei Bíróság 2007. április 27. napján kelt 6.K.27.372/2006/8. számú jogerős ítélete ellen az alperesi beavatkozó által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 6.K.27.372/2006/8. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesi beavatkozónak 30.000.- /azaz harmincezer/ forint elsőfokú- és 20.000.- /azaz húszezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 16.500.- /azaz tizenhatezer-öttszáz/ forint kereseti- és 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az alperesi beavatkozó asztalos műhely építését 1986. évben jelentette be az építésügyi hatóságnak. A telep engedélyezésétől az alperesi beavatkozó ugyanazokat az asztalosipari gépeket működteti. Az alperesi beavatkozó 2000. augusztus 24. napján kapott telepengedélyt, amely asztalosipari termék gyártására és asztalosipari gépek üzemeltetésére jogosítja fel. A telepengedélyezés kiadását helyszíni bejárás előzte meg, az engedély kiadása ellen a szakhatóságok kifogást nem emeltek. A telepengedély kiadását követően a helyszínen többször végeztek

szakértői zajméréseket, amelyekben az előírt határértéken belüli eredményt állapítottak meg. A felperes a D. Város Jegyzőjéhez benyújtott kérelmében az alperesi beavatkozónak a telep működésével kapcsolatos zaj- és rezgés kibocsátást sérelmezte. A Jegyző tanúként hallgatta meg az alperesi beavatkozó szomszédait, valamint környezeti zaj- és rezgés kibocsátási mérést végeztetett, amelynek alapján megállapította, hogy a telephely a zaj- és rezgés kibocsátásra vonatkozó előírásoknak megfelel. A Jegyző a 2005. május 31. napján tartott helyszíni szemlén megállapította, hogy a telep engedélyezése óta ugyanazok a gépek működnek az asztalosműhelyben.

A felperes fellebbezése folytán eljár alperes 2005. augusztus 18. napján kelt 31-1634/1/2005. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte, hivatkozott arra, hogy az 5037-2/12/1990. számú műszaki szakvélemény a zaj kibocsátási határérték jelentős túllépését állapította meg, illetve, hogy a Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség /a továbbiakban: Felügyelőség/ 2005. szeptember 1. napján kelt határozatában a kiporzás megakadályozása érdekében előírta az asztalosműhely falában meglévő rések megszüntetését, valamint az asztalosipari tevékenység végzése során a nyílászárók bezárását.

A megyei bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte. Az ítélet indokolása szerint az eljáró közigazgatási szervek elmulasztották az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény /a továbbiakban: Áe./ 26. §-ban foglaltak megsértésével a döntéshez szükséges tényállás tisztázását. A megyei bíróság bizonyítékként értékelte B. I. és B. L.-né tanúk vallomását, a Felügyelőség 2005. szeptember 1. napján kelt határozatát, és a megismételt eljárás lefolytatásakor helyszíni szemle tartását, és perszakértői vizsgálat elvégzését írta elő.

A jogerős ítélet ellen az alperesi beavatkozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperesi kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a megyei bíróság tévesen értékelte a tanúbizonyítás eredményét.

Hangsúlyozta, hogy a Felügyelőség 2005. szeptember 1. napján kelt határozatában szereplő kötelezés a felperes állításainak alátámasztására nem volt alkalmas, a felperes ugyanis a határozati kötelezésnek eleget tett, a diffúz légszennyező forrásnak minősített réseket megszüntette.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, előadva, hogy a felülvizsgálati kérelem lényegében az ítéleti tényállás felülmérlegelésére irányult, amelyre csak igen szűk körben, nyilvánvaló okszerűtlenség esetén van mód.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 206. § /1/ bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A következetes bírói gyakorlat szerint jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, iratellenes vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg /BH 1999/44., 1998/401./. A jogerős ítélet indokolásából megállapítható, hogy a tényállás tisztázatlanságára vonatkozó ítéleti megállapítását a megyei bíróság lényegében B. I. és B. L.-né tanúk vallomására, valamint a Felügyelőség 2005. szeptember 1. napján kelt határozatára alapította. A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló közigazgatási iratokból megállapította, hogy a Felügyelőség 2005. március 31-én tartott vizsgálat eredményeként, szakvélemények összegzésével az asztalosműhely zaj- és rezgés kibocsátási előírásoknak megfeleléseéről tájékoztatta az elsőfokú hatóságot. A közigazgatási szervek által tanúként meghallgatott szomszédok vallomásával, illetve az ismételt zajmérési eredményekkel szemben a megyei bíróság okszerűtlenül alapozta ítéletét, az alperesi beavatkozó telephelyének közelében csak alkalmanként tartózkodó B. L.-né, valamint a felperesnél összesen négy-öt alkalommal járt B. I. tanú vallomására. Az eljárás közigazgatási szervek a környezeti zaj- és rezgés kibocsátási mérések, valamint a szomszédok meghallgatásával az ügy elbírálásakor alkalmazandó Áe. 26. §-ában meghatározott tényállástisztázási kötelezettségének megfelelően eleget tettek. Az elsőfokú határozat indokolása is rögzítette, hogy az asztalosműhely az 1990. évben előírt zajkibocsátási határértéket a későbbi vizsgálatok megállapítása szerint is teljesíti. Az alperes határozatának indokolásában bizonyítékként jelölte meg az eltelt években D. Város Polgármesteri Hivatala munkatársai által számtalan alkalommal végzett helyszíni ellenőrzést is /2004. november 8., 2004. december 8., 2005. január 18., 2005. május 31./, amelynek során azt állapították meg, hogy a felperes által leírt panasz nem megalapozott. Ezen bizonyítékok alapján nem volt jogszerűtlen a felperesi kérelmet elutasító jegyzői, illetve az azt helybenhagyó alperesi döntés.

Az alperesi határozat jogszabályi alapjaként megjelölt a telepengedély alapján gyakorolható ipari és szolgáltatói tevékenységekről, valamint a telepengedélyezés rendjéről szóló 80/1999./VI.11./ Korm. rendelet /a továbbiakban: Korm.r./ 8. § /1/ bekezdése hatalmazza fel a jegyzőt arra, hogy lakossági bejelentésre indított vizsgálat, illetve hatósági ellenőrzések megállapításai alapján a telepengedély megadását követően később is kötelezhesse a telepengedély jogosultját meghatározott átalakítások, vagy változtatások elvégzésére, illetve intézkedések megtételére. A Korm.r. 8. § /3/ bekezdéséből azonban kitűnik, hogy ilyen jegyzői kötelezés csak akkor bocsátható ki, ha a jogosult a/ tevékenységi körét engedély nélkül változtatta meg, illetve engedély nélkül további tevékenységgel bővítette, b/ a tevékenységre vonatkozó jogszabályi előírásoknak nem tesz eleget, c/ telepe a hatályos jogszabályi, valamint az engedély alapját képező feltételeknek nem felel meg, illetve az /1/ bekezdésben írt követelményeket nem teljesíti, továbbá d/ felszólítás ellenére sem teszi meg a szükséges intézkedéseket. Ezek közül a jogszabályi feltételek közül az alperesi beavatkozó tevékenységével összefüggésében egyik szabálytalanság sem volt megállapítható, az ennek érdekében eljáró közigazgatási szervek által lefolytatott bizonyítás a döntéshozatalhoz szükséges tényállást megfelelően tisztázta, így a megyei bíróság iratellenesen, a helyszíni szemlék és a zaj-, rezgés kibocsátási mérések figyelmen kívül hagyásával tévesen döntött a tényállás tisztázatlanságára hivatkozva a közigazgatási szervek döntéseinek hatályon kívül helyezéséről, és helyszíni szemle, szakértői bizonyítás lefolytatása érdekében az elsőfokú szerv új eljárásra kötelezéséről. A Korm.r. 7. § /1/ bekezdésének megfelelően a jegyző a telepengedélyezési eljárás során helyesen vizsgálta, hogy az alperesi beavatkozó tevékenysége a telep környezetében élők szomszédjogi, birtokvédelmi értelemben vett nyugalma zavarta-e vagy sem, illetve a környezetben élők egészségét és környezetét veszélyeztette-e vagy sem.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /4/ bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a pereszes felperest az alperesi beavatkozó elsőfokú és felülvizsgálati perköltségének, továbbá a le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéknek a megfizetésére /6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdés/.

Budapest, 2008. szeptember 30.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Darák Péter sk. előadó bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő